

Bruxelles, den 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Unionens økonomi mister for tiden betragtelige mængder potentielle sekundære råstoffer, som forekommer i affaldsstrømme. I 2013 blev der rundt regnet produceret 2,5 mia. ton affald i EU, hvoraf 1,6 mia. ton ikke blev genbrugt eller genanvendt og derfor gik tabt for den europæiske økonomi. Det anslås, at yderligere 600 mio. ton kunne genanvendes eller genbruges. Eksempelvis blev kun en begrænset del (43 %) af Unionens kommunale affald genanvendt, og resten blev deponeret (31 %) eller forbrændt (26 %). Unionen går derved glip af betydelige muligheder for at forbedre ressourceeffektiviteten og skabe en mere cirkulær økonomi.

Unionen konfronteres også med store forskelle blandt medlemsstaterne med hensyn til affaldshåndtering. I 2011 deponerede seks medlemsstater mindre end 3 % af deres kommunale affald, mens 18 medlemsstater deponerede mere end 50 %, hvoraf nogle deponerede mere end 90 %. Der må hurtigt rettes op på disse skævheder.

Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald¹, direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald², direktiv 1999/31/EF om deponering af affald³, direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer⁴, direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører⁵ og direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁶ indgår i en pakke om cirkulær økonomi, som også indeholder en meddelelse fra Kommissionen med titlen "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi".

1.2. Forslagets begrundelse og formål

Den seneste udvikling tyder på, at det er muligt at gøre yderligere fremskridt på ressourceeffektivitetsområdet, og at det kan føre til betydelige økonomiske, miljømæssige og samfundsmæssige fordele. Omdannelse af affald til en ressource er en afgørende faktor for at øge ressourceeffektiviteten og lukke kredsløbet i en cirkulær økonomi.

De juridisk bindende mål i EU's affaldslovgivning har været en central drivkraft med hensyn til at forbedre affaldshåndteringspraksis, fremme innovation inden for genanvendelse, begrænse anvendelsen af deponering og skabe incitamenter til at ændre forbrugernes adfærd. En videreudvikling af affaldspolitikken kan medføre betydelige fordele, nemlig bæredygtig vækst og jobskabelse, reducerede drivhusgasemissioner, direkte besparelser som følge af en bedre affaldshåndteringspraksis og et bedre miljø.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38–71).

Forslaget om at ændre direktiv 2008/98/EF imødekommer den juridiske forpligtelse til at revurdere målene for affaldshåndtering i dette direktiv. De forslag, der indgår i pakken om cirkulær økonomi og ændrer de seks ovennævnte direktiver, bygger til dels på det forslag, som Kommissionen fremlagde i juli 2014 og efterfølgende trak tilbage i februar 2015. De er i tråd med målene i køreplanen for ressourceeffektivitet⁷ og det 7. miljøhandlingsprogram⁸, herunder fuld gennemførelse af affaldshierarkiet⁹ i samtlige medlemsstater, mindsket affaldsproduktion i absolutte tal og pr. indbygger, sikring af genanvendelse af høj kvalitet og anvendelse af affald, der er gjort genanvendeligt, som en vigtig, pålidelig kilde til råstoffer for Unionen. De bidrager også til gennemførelsen af Unionens råstofinitiativ¹⁰ og tager fat på behovet for at forebygge madspild. Desuden forenkles rapporteringskravene i alle seks direktiver med disse forslag.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Undersøgelser

I forslagene og den ledsagende konsekvensanalyse vurderes de teknologiske, socioøkonomiske og cost-benefit-relaterede aspekter ved gennemførelsen og videreudviklingen af EU's affaldslovgivning. Der blev udarbejdet et tillæg til konsekvensanalysen for at analysere de potentielle virkninger af yderligere varianter af de vigtigste løsningsmodeller, som er opstillet i konsekvensanalysen.

2.2. Intern høring

I Kommissionen blev udarbejdelsen af lovgivningsforslagene fulgt af en styringsgruppe for konsekvensanalysen sammensat af forskellige tjenestegrene i Kommissionen (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC og ESTAT).

2.3. Ekstern høring

Kommissionen opstillede en vejledende liste over spørgsmål til behandling, og de første interviewsamtaler med centrale aktører blev påbegyndt i februar 2013. En offentlig onlinehøring i overensstemmelse med minimumsstandarderne for høringer blev indledt i juni 2013 og afsluttet i september 2013. Der indkom 670 svar, hvilket afspejler offentlighedens store betænkeligheder med hensyn til affaldshåndteringssituationen i EU og de høje forventninger til EU's indsats på dette område. En særskilt høring af medlemsstaterne og en bredere høring om cirkulær økonomi fandt sted mellem juni og september 2015.

2.4. Konsekvensanalyse

En konsekvensanalyserapport og et resumé blev offentliggjort sammen med forslaget, der blev vedtaget i juli 2014¹¹. I konsekvensanalysen, som stadig udgør det væsentligste analysegrundlag for de reviderede lovgivningsmæssige forslag, evalueres de vigtigste miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af forskellige politiske løsningsmodeller for at forbedre affaldshåndteringen i EU. Forskellige ambitionsniveauer vurderes og

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

⁹ I affaldshierarkiet står affaldsforebyggelse øverst, efterfulgt af først genbrug og genanvendelse, herefter energiudnyttelse og til sidst bortskaffelse, som omfatter deponering og forbrænding uden energiudnyttelse.

¹⁰ KOM(2008) 699 og COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

sammenlignes med et referencescenarie for at udpege de mest hensigtsmæssige instrumenter og mål, der mindsker omkostningerne og skaber størst mulige fordele.

Kommissionens konsekvensanalyseudvalg afgav den 8. april 2014 positiv udtalelse om konsekvensanalysen, samtidig med at det havde udarbejdet en række henstillinger med henblik på at finjustere rapporten. Udvalget anmodede om yderligere præcisering af problemstillingen og behovet for nye mellemsigtede mål, om styrkelse af begrundelserne for et forbud mod deponering ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og om ensartede mål for alle medlemsstater og nærmere redegørelser for, hvordan der er taget hensyn til medlemsstaternes forskellige resultater i forslaget.

Konsekvensanalysen har ført til den konklusion, at en kombination af løsninger vil udmønte sig i følgende fordele:

- mindsket administrativ byrde for især små anlæg eller virksomheder, forenkling og bedre gennemførelse, herunder ved at fastsætte mål, der er egnet til formålet ("fit for purpose")
- jobskabelse – frem til 2035 vil der kunne skabes mere end 170 000 direkte arbejdspladser, hvoraf de fleste ikke kan flyttes uden for EU
- reduktion af drivhusgasemissioner – fra 2015 til 2035 kunne mere end 600 mio. ton drivhusgas undgås
- positive virkninger for konkurrenceevnen i affaldshåndterings- og genanvendelsessektoren og fremstillingssektoren i EU (bedre ordninger for udvidet producentansvar og sikrere adgang til råstoffer)
- fornyet tilførsel i EU's økonomi af sekundære råstoffer, som vil indebære, at EU bliver mindre afhængig af import af råstoffer.

Et analysenotat, der supplerer konsekvensanalysen, blev offentliggjort sammen med lovgivningsforslaget. I dette notat blev en række yderligere løsningsmodeller og varianter analyseret for at tage bedre højde for de enkelte medlemsstaters forskellige udgangspositioner.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Resumé af forslaget

Forslagene om ændring af EU's affaldslovgivning rummer følgende hovedelementer:

- tilpasning af definitioner
- hævelse af målet for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for kommunalt affald til 65 % i 2030
- hævelse af målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af emballageaffald og forenkling af målene
- gradvis begrænsning af deponeringen af kommunalt affald til 10 % frem til 2030
- større harmonisering og forenkling af den retlige ramme for biprodukter og affaldsfasens ophør
- nye foranstaltninger, som fremmer forebyggelse, bl.a. af madspild, og genbrug
- indførelse af minimumsdriftsvilkår for ordningen for udvidet producentansvar
- indførelse af et system for tidlig varsling for at overvåge overholdelsen af genanvendelsesmålene

- forenkling og strømlining af indberetningsforpligtelser
- tilpasning til artikel 290 og 291 i TEUF om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

3.2. Retsgrundlag og retten til at handle

Med disse forslag ændres seks direktiver, der vedrører håndteringen af forskellige affaldstyper. Forslagene om ændring af direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU er baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF, hvorimod forslaget om ændring af direktiv 94/62/EF er baseret på artikel 114 i TEUF.

I artikel 11, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF er der fastsat et mål på 50 % for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald fra husholdninger og lignende affald og et mål på 70 % for forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og anden materialenyttiggørelse af ikkefarligt bygge- og nedrivningsaffald i senest 2020. I henhold til artikel 11, stk. 4, skulle Kommissionen senest den 31. december 2014 undersøge disse mål for om nødvendigt at underbygge målene og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme, idet der skulle tages hensyn til de relevante miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger, som målene måtte medføre. I henhold til artikel 9, litra c), skulle Kommissionen senest ved udgangen af 2014 opstille mål om affaldsforebyggelse og afkobling for 2020 på grundlag af bedste praksis, herunder om nødvendigt en revision af indikatorerne i artikel 29, stk. 4. Endelig skulle Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 4, som led i den første rapport, der skulle udarbejdes senest den 12. december 2014, vurdere en række foranstaltninger, herunder ordninger for producentansvar for særlige affaldsstrømme, mål, indikatorer og foranstaltninger forbundet med genanvendelse, samt materiale- og energinyttiggørelsesoperationer, som kan bidrage til en mere effektiv opfyldelse af målene i artikel 1 og 4.

I artikel 5, stk. 2, i direktiv 1999/31/EF fastsættes tre mål for gradvist at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg, og deponering af bestemte affaldsstrømme forbydes. Medlemsstaterne skal senest den 16. juli 2016 opfylde det sidste mål om at dirigere bionedbrydeligt kommunalt affald væk fra deponeringsanlæg. I henhold til artikel 5, stk. 2, skal målet tages op til fornyet overvejelse senest den 16. juli 2014 med henblik på at bekræfte eller ændre dette mål for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og på baggrund af de praktiske erfaringer, som medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de to foregående mål.

I artikel 6, stk. 1, i direktiv 94/62/EF er der fastsat mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballageaffald, som i henhold til artikel 6, stk. 5, skal fastsættes hvert femte år på grundlag af de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, og resultaterne af forskning og vurderingsteknikker som livscyklusvurdering og cost-benefit-analyser.

3.3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. De begrænser sig til at ændre ovennævnte direktiver ved at skabe en ramme for fastlæggelse af fælles mål og overlader det til medlemsstaterne at afgøre, hvilke gennemførelsesmetoder de vil anvende.

3.4. Forklarende dokumenter

Kommissionen finder, at der bør foreligge dokumenter, der gør rede for medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i national ret for at forbedre kvaliteten af oplysningerne om gennemførelsen af direktiverne.

Affaldslovgivning gennemføres ofte på en meget decentraliseret måde i medlemsstaterne, også på regionalt og lokalt plan og i flere forskellige retsakter afhængigt af hver enkelt medlemsstats administrative strukturer. Som følge heraf kan medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de ændrede direktiver blive nødt til at ændre en lang række retsakter på nationalt, regionalt og lokalt plan.

I forslagene ændres seks forskellige direktiver om affald, og et stort antal juridisk bindende forpligtelser berøres, bl.a. foretages en omfattende ændring af målene i direktiv 2008/98/EF, direktiv 1999/31/EF og direktiv 94/62/EF og en forenkling af direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2012/19/EU. Der er tale om en kompleks revision af affaldslovgivningen, som vil kunne berøre en række nationale lovgivningstekster.

De revurderede mål for affaldshåndtering i de ændrede direktiver er indbyrdes forbundne og bør nøje gennemføres i national lovgivning og senere indarbejdes i de nationale affaldshåndteringssystemer.

De foreslåede bestemmelser vil påvirke en bred vifte af private og offentlige interessenter i medlemsstaterne og få betydelig indvirkning på fremtidige investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering. En fuldstændig og korrekt gennemførelse af den nye lovgivning er afgørende for at sikre opfyldelse af målene (dvs. beskytte menneskers sundhed og miljøet, øge ressourceeffektiviteten, garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og begrænsning af konkurrencen i EU).

Kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter vil kunne betyde, at der lægges en ekstra administrativ byrde på visse medlemsstater. Forklarende dokumenter er imidlertid nødvendige for at muliggøre en reel kontrol af, om direktivet er fuldstændigt og korrekt gennemført, hvilket er afgørende af ovennævnte årsager, og det er ikke muligt at sikre en effektiv kontrol ved hjælp af mindre byrdefulde foranstaltninger. Desuden kan forklarende dokumenter bidrage væsentligt til at nedbringe Kommissionens administrative byrde i forbindelse med overvågningen af overholdelsen. Uden disse ville Kommissionen få brug for betydelige ressourcer og omfattende kontakt med de nationale myndigheder for at få styr på gennemførelsesmetoderne i alle medlemsstaterne.

På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem bestemmelserne i direktiverne om ændring af EU's affaldslovgivning og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesinstrumenter.

3.5. Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionens delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser klarlægges, og de tilhørende vedtagelsesprocedurer for disse retsakter fastsættes i forslagets artikel 1, stk. 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 og 22 for så vidt angår direktiv 2008/98/EF, i forslagets artikel 1, stk. 4, 6, 7, 9 og 10 for så vidt angår direktiv 94/62/EF, i forslagets artikel 1, stk. 6 og 7, for så vidt angår direktiv 1999/31/EF og i de foreslåede ændringer i forslagets artikel 1 og 3 vedrørende direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagene vil ikke få nogen indvirkning på Den Europæiske Unions budget og ledsages derfor ikke af en finansieringsoversigt, jf. artikel 31 i finansforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsvarlig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme en mere cirkulær økonomi.
- (2) De mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹⁴, bør ændres, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (3) Mange medlemsstater har endnu ikke udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille langsigtede politiske mål som retningslinje for foranstaltninger og investeringer, navnlig ved at forhindre skabelsen af strukturel overkapacitet for behandling af restaffald og fastlåsning af genanvendelige materialer nederst i affaldshierarkiet.
- (4) Kommunalt affald udgør ca. 7-10 % af den samlede mængde affald, der produceres i Unionen, men denne affaldsstrøm er en af de mest udviklede at håndtere, og den måde, den forvaltes på, giver generelt et godt fingerpeg om kvaliteten af et lands overordnede affaldshåndteringssystem. Udfordringerne forbundet med håndtering af kommunalt affald beror på dets meget komplekse karakter og blandede sammensætning, det producerede affalds umiddelbare nærhed til borgerne og dets store offentlige synlighed. Derfor kræver håndteringen heraf et meget komplekst affaldshåndteringssystem med en effektiv indsamlingsordning, aktiv deltagelse af

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

borgerne og virksomhederne, en infrastruktur, som er tilpasset den specifikke affaldssammensætning og et veludviklet finansieringssystem. Lande, som har udviklet effektive systemer til håndtering af kommunalt affald, klarer sig generelt bedre, når det gælder affaldshåndtering som helhed.

- (5) Definitioner af kommunalt affald, bygge- og nedrivningsaffald, endelig genanvendelsesproces og opfyldning skal indføjes i direktiv 2008/98/EF, således at anvendelsesområdet for disse begreber bliver præciseret.
- (6) For at sikre at målene for genanvendelse er baseret på pålidelige og sammenlignelige data og muliggøre en mere effektiv overvågning af fremskridtene med at nå disse mål, bør definitionen af kommunalt affald i direktiv 2008/98/EF være i overensstemmelse med den definition, som anvendes til statistiske formål af EU's statistiske kontor og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, og som i flere år har dannet grundlag for medlemsstaternes rapportering af data. Definitionen af kommunalt affald i dette direktiv er neutral med hensyn til, om den operatør, der håndterer affald, har offentlig eller privat status.
- (7) Medlemsstaterne bør indføre passende incitamentter til at fremme anvendelsen af affaldshierarkiet, navnlig finansielle incitamentter med sigte på at opfylde målene om forebyggelse og genanvendelse af affald i dette direktiv, såsom deponerings- og forbrændingsgebyrer, ordninger med mængdebaseret afregning, ordninger for udvidet producentansvar og incitamentter for lokale myndigheder.
- (8) For at give operatører på markedet for sekundære råstoffer øget sikkerhed med hensyn til stoffers eller genstandes status som affald eller ikkeaffald og fremme lige konkurrencevilkår er det vigtigt at fastsætte harmoniserede betingelser på EU-niveau for, hvorvidt stoffer eller genstande kan anerkendes som biprodukter, og hvorvidt affald, der har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, kan anses for ikke længere at være affald. Hvis det er nødvendigt for at sikre et velfungerende indre marked eller et højt miljøbeskyttelsesniveau i hele Unionen, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på fastsættelse af de nærmere kriterier for anvendelse af sådanne harmoniserede betingelser for visse typer affald, herunder til et særligt formål.
- (9) Ordninger for udvidet producentansvar er et væsentligt element af effektiv affaldshåndtering, men der er stor forskel på ordningernes effektivitet og anvendelse i de forskellige medlemsstater. Der bør derfor fastsættes minimumsdriftsvilkår for udvidet producentansvar. Disse vilkår bør nedbringe omkostningerne og forbedre resultaterne samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for små og mellemstore virksomheder, og fjerne hindringerne for et velfungerende indre marked. De bør også bidrage til, at omkostningerne ved udtjente produkter medtages i produktpriserne, og give producenterne incitamentter til at tage bedre hensyn til genanvendelighed og genbrug ved udformningen af deres produkter. Vilkårene bør gælde for både nye og eksisterende ordninger for udvidet producentansvar. Det er dog nødvendigt med en overgangsperiode for eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, så deres strukturer og procedurer kan tilpasses de nye vilkår.
- (10) Affaldsforebyggelse er den mest effektive metode til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige virkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktionen og overvåge og vurdere de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. For at sikre at de overordnede fremskridt

med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne måles på ensartet vis, bør der fastsættes fælles indikatorer.

- (11) Plantebaserede stoffer fra landbrugsfødevarerindustrien og fødevarer af ikkeanimalsk oprindelse, som ikke længere er bestemt til konsum, men er bestemt til at blive anvendt som foder, er omfattet af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 767/2009¹⁵ og betragtes ikke som affald med henblik på nævnte forordning. Direktiv 2008/98/EF bør derfor ikke finde anvendelse på disse produkter og stoffer, når de anvendes som foder, og direktivets anvendelsesområde skal derfor præciseres.
- (12) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at fremme bekæmpelsen af madspild i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationers Generalforsamling vedtog den 25. september 2015, og navnlig målet om at halvere madspild senest i 2030. Disse foranstaltninger bør sigte mod at forhindre madspild inden for primærproduktion, forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne. Medlemsstaterne bør under henvisning til de miljømæssige og økonomiske fordele ved at forhindre madspild fastlægge specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af madspild og bør måle de fremskridt, der gøres med reduktionen af madspild. For at lette udvekslingen af god praksis i hele EU både mellem medlemsstater og mellem fødevarerirksomhedsledere, bør der fastsættes ensartede metoder til måling heraf. Rapportering om mængden af madspild bør foretages hvert andet år.
- (13) Industriaffald, visse dele af erhvervsaffald og udvindingsaffald er yderst forskellige affaldstyper med hensyn til sammensætning og mængde og er meget forskelligt afhængig af den økonomiske struktur i medlemsstaten, strukturen i den pågældende industri- eller erhvervssektor, der producerer affaldet, og industritæthed eller erhvervstæthed i et bestemt geografisk område. For industri- og udvindingsaffald er det derfor i de fleste tilfælde en hensigtsmæssig løsning med en industrierorienteret tilgang for at løse specifikke spørgsmål vedrørende forvaltningen af en bestemt type affald med anvendelse af BAT-referencedokumenter og lignende instrumenter¹⁶. Emballageaffald fra industri- og erhvervssektorer bør imidlertid stadig være omfattet af kravene i direktiv 94/62/EF og direktiv 2008/98/EF, herunder forbedringer heraf.
- (14) Målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør øges med henblik på at skabe betydelige miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele.
- (15) Gennem en gradvis forøgelse af de nuværende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør det sikres, at økonomisk

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

¹⁶ Industriaktiviteter er omfattet af BAT-referencedokumenter (BREF-dokumenter), som er udarbejdet i henhold til direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (EUT L 334 17.12.2010, s. 17), som indeholder oplysning om forebyggelse af ressourceforbrug og affaldsproduktion, genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse. Gennem den løbende revision af BREF-dokumenterne og Kommissionens vedtagelse af BAT-konklusioner vil BREF-dokumenterne få en større indvirkning på industriens arbejdsmåde, hvilket vil føre til øget ressourceeffektivitet og øget genanvendelse og nyttiggørelse af affald.

værdifulde affaldsmaterialer genbruges og genanvendes effektivt, og at værdifulde materialer i affald kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer råstofinitiativet¹⁷ og skabelsen af en cirkulær økonomi.

- (16) Der findes store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til resultatet af deres affaldshåndtering, navnlig hvad angår genanvendelse af kommunalt affald. For at tage hensyn til disse forskelle bør de medlemsstater, der ifølge data fra Eurostat i 2013 genanvendte mindre end 20 % af deres kommunale affald, indrømmes mere tid til at opfylde de mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat for 2025 og 2030. I lyset af de gennemsnitlige årlige fremskridt, der er konstateret i medlemsstaterne i de seneste femten år, vil disse medlemsstater skulle øge deres genanvendelseskapacitet til et niveau, der ligger langt over de tidligere gennemsnit, for at opfylde disse mål. For at sikre at der gøres vedvarende fremskridt hen imod målene, og at manglerne i forbindelse med gennemførelsen afhjælpes i god tid, bør de medlemsstater, der får tildelt mere tid, opfylde midlertidige mål og fastlægge en gennemførelsesplan.
- (17) Af hensyn til pålideligheden af de data, der indsamles om forberedelse med henblik på genbrug, er det afgørende at fastlægge fælles rapporteringsregler. Det er ligeledes vigtigt at fastlægge mere præcise regler for, hvordan medlemsstaterne skal rapportere, hvad der er genanvendt effektivt og kan anses for at bidrage til genanvendelsesmålene. Med dette for øje skal rapporteringen om opfyldelse af genanvendelsesmålene som hovedregel være baseret på input til den endelige genanvendelsesproces. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne på strenge betingelser kunne rapportere genanvendelsesprocenten på grundlag af sorteringsanlæggenes output. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske og/eller kemiske omdannelsesprocesser under den endelige genanvendelsesproces, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
- (18) Medlemsstaterne bør med henblik på beregning af, om målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er opfyldt, kunne medtage produkter og komponenter, der er forberedt med henblik på genbrug af anerkendte genbrugsoperatører og anerkendte pant- og retursystemer, og genanvendelsen af metaller, der finder sted i forbindelse med forbrænding. Kommissionen vil med henblik på at sikre en ensartet beregning af disse data vedtage detaljerede regler for bestemmelse af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og anerkendte pant- og retursystemer, kvalitetskriterier for genanvendte metaller og regler for indsamling, kontrol og rapporteringen af data.
- (19) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe svagheder i gennemførelsen bør der oprettes et system for tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (20) Opfyldelsen af forpligtelsen til at indføre ordninger for særskilt indsamling af papir, metal, plast og glas er en vigtig forudsætning for at øge den andel af affald, der forberedes med henblik på genbrug og genanvendelse i medlemsstaterne. Desuden bør bioaffald indsamles særskilt for at bidrage til en øget andel af affald, der forberedes med henblik på genbrug og genanvendelse, og forhindre forurening af genanvendelige materialer.

¹⁷ KOM(2008) 699 og COM(2014) 297.

- (21) Korrekt håndtering af farligt affald er stadig et problem i Unionen, og dataene om behandlingen af denne affaldsstrøm er ufuldstændige. Registrerings- og sporbarhedsmekanismerne bør derfor forbedres ved at indføre elektroniske registre for farligt affald i medlemsstaterne. Elektronisk dataindsamling bør om nødvendigt udvides til at omfatte andre typer affald for at forenkle registreringen for virksomheder og forvaltninger og forbedre overvågningen af affaldsstrømme i Unionen.
- (22) Dette direktiv fastsætter langsigtede mål for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstater klare retningslinjer for de investeringer, der skal til for at opfylde målene i dette direktiv. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale strategier for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering gøre fornuftig brug af de europæiske struktur- og investeringsfonde ved at fremme forebyggelse, genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet.
- (23) Visse råstoffer har stor betydning for økonomien i Unionen, og forsyningen heraf er præget af høj risiko. For at sikre forsyningen af disse råstoffer bør medlemsstaterne i tråd med målene og målsætningerne for det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer træffe foranstaltninger til at opnå den bedst mulige håndtering af affald, der indeholder betydelige mængder af disse råstoffer, idet der tages hensyn til den økonomiske og teknologiske gennemførlighed og miljøfordelene. Kommissionen har opstillet en liste over råstoffer af kritisk betydning for EU¹⁸. Denne liste gennemgås regelmæssigt af Kommissionen.
- (24) For yderligere at støtte en effektiv gennemførelse af råstofinitiativet bør medlemsstaterne også fremme genbrug af produkter, som udgør en vigtig kilde til råstoffer. Desuden bør de i deres affaldshåndteringsplaner indføre nationalt hensigtsmæssige foranstaltninger for indsamling og nyttiggørelse af affald, der indeholder betydelige mængder af disse råstoffer. Foranstaltningerne bør indføres i affaldshåndteringsplanerne, når de ajourføres første gang efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen forelægger oplysninger om relevante produktgrupper og affaldsstrømme på EU-niveau. Denne bestemmelse forhindrer ikke medlemsstaterne i at træffe foranstaltninger for andre råstoffer, der betragtes som vigtige for deres nationale økonomi.
- (25) Henkastning af affald har en direkte og skadelig indvirkning på miljøet og på borgernes velvære, og de høje rensningsomkostninger er en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Dette problem kan løses gennem indførelse af specifikke foranstaltninger i affaldshåndteringsplaner og korrekt håndhævelseskontrol foretaget af de kompetente myndigheder.
- (26) For at mindske den reguleringsmæssige byrde for små anlæg eller virksomheder bør registreringskravene for små anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer små mængder af ikkefarligt affald, forenkles. Kommissionen vil muligvis skulle tilpasse tærsklerne for sådanne affaldsmængder.
- (27) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne og sikre en korrekt gennemførelse og skaber en unødigt administrativ byrde. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne

¹⁸

COM(2014) 297.

overholdes, udelukkende være baseret på de statistiske data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.

- (28) Medlemsstaternes rapportering af statistiske data er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder affaldslovgivningens bestemmelser. Statistikernes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Medlemsstaterne skal derfor ved rapporteringen om opfyldelsen af målene i affaldslovgivningen anvende den seneste metode, der er udarbejdet af Kommissionen og medlemsstaternes nationale statistiske kontorer.
- (29) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2008/98/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 11a, stk. 2, artikel 11a, stk. 6, artikel 26, artikel 27, stk. 1, artikel 27, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 2, og artikel 38, stk. 3. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (30) For at sikre at der fastsættes ens vilkår for gennemførelsen af direktiv 2008/98/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår artikel 9, stk. 4, artikel 9, stk. 5, artikel 33, stk. 2, artikel 35, stk. 5, og artikel 37, stk. 6. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁹.
- (31) Direktiv 2008/98/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (32) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁰ forpligter medlemsstaterne sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (33) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten, havenes sundhed og sikkerheden for fisk og skaldyr ved at mindske mængden af havaffald og at sikre en forsvarlig og rationel udnyttelse af naturressourcerne i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningernes omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁰ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 2008/98/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 2, tilføjes følgende som litra e):

"e) fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009(*)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1)."

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som nr. 1a):

"1a) "kommunalt affald":

- (a) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra husholdninger, herunder:
 - papir og pap, glas, metal, plast, bioaffald, træ, tekstiler, affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer
 - storskrald, herunder hårde hvidevarer, madrasser, møbler
 - haveaffald, herunder blade, græsklip
- (b) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra andre kilder, der med hensyn til type, sammensætning og mængde er sammenligneligt med husholdningsaffald
- (c) affald fra renholdelse af markedspladser og affald fra renholdelse af gader og veje, herunder gadeopfej, indhold af affaldsbeholdere og affald fra vedligeholdelse af parker og haver.

Kommunalt affald omfatter ikke affald fra spildevandsledninger og spildevandsbehandling, herunder spildevandsslam og bygge- og nedrivningsaffald"

b) Følgende indsættes som nr. 2a):

"2a) "ikkefarligt affald": affald, der ikke udviser nogen af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III"

c) Nr. 4) affattes således:

"4) "bioaffald": bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsevirsomheder og andet affald med lignende bionedbrydelige egenskaber, der med hensyn til type, sammensætning og mængde er sammenligneligt"

d) Følgende indsættes som nr. 4a):

"4a) "bygge- og nedrivningsaffald": affald henhørende under kategorierne for bygnings- og nedrivningsaffald i den affaldsliste, der er vedtaget i henhold til artikel 7"

e) Nr. 16) affattes således:

"16) "forberedelse med henblik på genbrug": enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor affald, produkter eller produktkomponenter, der er indsamlet af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug eller anerkendte pant- og retursystemer, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling"

f) Følgende indsættes som nr. 17a) og 17b):

"17a "endelig genanvendelsesproces": genanvendelsesproces, der begynder, når der ikke længere er brug for mekanisk sortering, og affaldsmaterialer indgår i en produktionsproces og effektivt omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer

17b) "opfyldning": en nyttiggørelsesoperation, hvor egnet affald anvendes til reetablering af udgravede områder eller til ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning eller anlægsarbejder i stedet for andre materialer, som ikke udgør affald, og som ellers ville være blevet anvendt til dette formål"

3) I artikel 4 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Medlemsstaterne gør brug af passende økonomiske instrumenter for at skabe incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de specifikke instrumenter, der er indført i henhold til dette stykke, senest den [*indsæt dato 18 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse*] og hvert femte år efter denne dato."

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes den indledende tekst således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, anses for ikke at være affald, men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande."

c) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om tekniske forskrifter, der vedtages i medfør af stk. 1, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EF af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (*), såfremt nævnte direktiv kræver det.

(*) EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1."

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Den indledende tekst og litra a) affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at affald, der har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, anses for at ophøre med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) stoffet eller genstanden kan anvendes til specifikke formål"

ii) Andet afsnit udgår

b) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

"2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne i stk. 1 for visse typer affald. Disse nærmere kriterier skal om nødvendigt omfatte grænseværdier for forurenende stoffer og skal tage hensyn til stoffets eller genstandens miljøskadelige virkninger.

3. Affald, der anses for at ophøre med at være affald i overensstemmelse med stk. 1, kan anses for at være forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller nyttiggjort med henblik på beregning af, om de mål, der er fastsat i dette direktiv og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2006/66/EF og 2012/19/EU(*), er opfyldt, hvis affaldet har været genstand for forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller nyttiggørelse i overensstemmelse med de pågældende direktiver.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om tekniske forskrifter, der vedtages i medfør af stk. 1, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU, såfremt nævnte direktiv kræver det.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38)."

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at opstille affaldslisten."

b) Stk. 5 udgår

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Sådanne foranstaltninger kan omfatte fastlæggelse af ordninger for udvidet producentansvar, der fastlægger specifikke operationelle og finansielle forpligtelser for producenter af produkter."

b) Stk. 2, andet punktum, affattes således:

"Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter med flere anvendelser, der er teknisk holdbare, og som, efter at de er blevet til affald, er egnet til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet. Foranstaltningerne bør tage højde for produkternes indvirkning i hele deres livscyklus."

c) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de aktører, der deltager i ordninger for udvidet producentansvar, om den praktiske gennemførelse af de krav, der er omhandlet i artikel 8a, og om bedste praksis for at sikre en passende forvaltning af og et grænseoverskridende samarbejde mellem ordningerne for udvidet producentansvar. Dette omfatter blandt andet udveksling af oplysninger om organisatoriske karakteristika ved og overvågning af producentansvarsorganisationer, udvælgelse af operatører, der håndterer affald, og forebyggelse af henkastning af affald. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger."

8) Følgende indsættes som artikel 8a:

"Artikel 8a

Generelle krav til ordninger for udvidet producentansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at ordninger for udvidet producentansvar, der etableres i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1:

- nøje fastlægger roller og ansvarsområder for producenter af produkter, der markedsføres varer i Unionen, organisationer, der varetager udvidet producentansvar på disses vegne, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder og, hvor det er relevant, anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug
- fastlægger målbare mål for affaldshåndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen i dette direktiv og direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2006/66/EF og 2012/19/EU
- etablerer et rapporteringssystem til at indsamle data om de produkter, der markedsføres i Unionen af producenter omfattet af det udvidede producentansvar. Når disse produkter bliver til affald, skal rapporteringssystemet sikre, at der indsamles data om indsamling og behandling af dette affald og angives materialestrømme, hvor det er relevant
- sikrer ligebehandling og ikkeforskelsbehandling mellem producenter af produkter og for så vidt angår små og mellemstore virksomheder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om tilgængelige affaldsindsamlingsystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald. Medlemsstaterne træffer også foranstaltninger for at give affaldsindehavere incitamentter til at deltage i de eksisterende særskilte indsamlingssystemer, navnlig gennem økonomiske incitamentter eller forskrifter, når det er relevant.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver organisation, der oprettes med henblik på at gennemføre forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af en producent af produkter:

- a) har en klart defineret geografisk, produktmæssig og materialemæssig dækning
- b) råder over de nødvendige operationelle og finansielle midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar

c) indfører en passende mekanisme for egenkontrol, der støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere:

- organisationens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene i stk. 4, litra a) og b)
- kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med stk. 1, tredje led, og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006

d) offentliggør tilgængelige oplysninger om:

- ejerskab og medlemsskab
- økonomiske bidrag, der betales af producenterne
- udvælgelsesproceduren for operatører, der håndterer affald.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de økonomiske bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar:

a) dækker alle udgifter til affaldshåndtering for de produkter, producenten markedsfører i Unionen, herunder følgende:

- udgifter til særskilte indsamlings-, sorterings- og behandlingsoperationer, der kræves for at opfylde målene for affaldshåndtering i stk. 1, andet led, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug eller salg af sekundære råstoffer fra deres produkter
- udgifter til levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med stk. 2
- udgifter til indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med stk. 1, tredje led

b) moduleres på grundlag af de faktiske omkostninger, der er forbundet med bortskaffelse af individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres genbrugsmuligheder og genanvendelighed

c) er baseret på de optimerede omkostninger til ydelser, i de tilfælde hvor offentlige operatører, der håndterer affald, er ansvarlige for gennemførelsen af operationelle opgaver som følge af ordningen for udvidet producentansvar.

5. Medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningen, rapporterer pålidelige data.

Hvor flere organisationer på en medlemsstats område skal opfylde forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter, opretter medlemsstaten en uafhængig myndighed til at føre tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

6. Medlemsstaterne etablerer en platform for at sikre en regelmæssig dialog mellem de interessenter, der deltager i gennemførelsen af udvidet producentansvar, herunder private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder og, hvor det er relevant, anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den [indsæt dato 18 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse], overholder bestemmelserne i denne artikel senest 24 måneder efter denne dato."

9) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktion. Disse foranstaltninger skal:

- fremme anvendelsen af produkter, der er ressourceeffektive, holdbare, reparationsvenlige og genanvendelige
- udpege og være målrettet produkter, der er en vigtig kilde til råstoffer af stor betydning for økonomien i Unionen, og hvis forsyning er præget af stor risiko, for at forebygge, at disse råstoffer bliver til affald
- tilskynde til at etablere systemer, der fremmer genbrugsaktiviteter, herunder navnlig for elektrisk og elektronisk udstyr, tekstiler og møbler
- nedbringe affaldsproduktionen i processer som led i industriproduktion, mineraludvinding samt bygning og nedrivning, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik
- begrænse produktionen af madspild inden for primærproduktion, forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne.

2. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af foranstaltningerne til bekæmpelse af madspild. Med henblik herpå anvender de passende kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, navnlig for den mængde affald pr. indbygger, der bortskaffes eller energiudnyttes.

3. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til bekæmpelse af madspild ved at måle madspildet på grundlag af metoder, der er fastsat i henhold til stk. 4.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte indikatorer med henblik på at måle de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne. For at sikre at omfanget af madspild måles på ensartet vis, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt for at fastlægge en fælles metode, herunder mindstekrav til kvalitet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 39, stk. 2.

5. Det Europæiske Miljøagentur offentliggør hvert år en rapport, der beskriver udviklingen inden for forebyggelse af affaldsproduktion i hver medlemsstat og i Unionen som helhed, herunder med hensyn til at få koblet affaldsproduktion fra økonomisk vækst og om omstillingen til en cirkulær økonomi."

10) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

"1. Medlemsstaterne iværksætter de relevante foranstaltninger til fremme af forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering og støtte

af genbrugs- og reparationsnetværk og lette disse netværks adgang til affaldsindsamlingssteder samt ved at fremme anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager med henblik herpå særskilte affaldsindsamlingsordninger, hvor det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt og relevant, for at opfylde de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer og nå de mål, der er fastsat i stk. 2."

b) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme sorteringssystemer for bygge- og nedrivningsaffald og som minimum for følgende: træ, tilslag/fyldstof, metal, glas og plast."

c) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning af ikkefarligt bygge- og nedrivningsaffald, med undtagelse af naturligt forekommende materiale som defineret i kategori 17 05 04 i affaldslisten, skal øges til mindst 70 vægtprocent."

d) I stk. 2 indsættes følgende som litra c) og d):

"c) senest i 2025, at forberedelse med henblik på genbrug samt genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 60 vægtprocent.

d) senest i 2030, at forberedelse med henblik på genbrug samt genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 65 vægtprocent."

e) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Estland, Grækenland, Kroatien, Letland, Malta, Rumænien og Slovakiet kan indrømmes yderligere fem år til at opfylde de mål, der er omhandlet i stk. 2, litra c) og d). Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin hensigt om at gøre brug af denne bestemmelse senest 24 måneder før de i stk. 2, litra c) og d), fastsatte frister. Forlænges fristen, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger for senest i henholdsvis 2025 og 2030 at øge forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelsen af kommunalt affald til mindst 50 og 60 vægtprocent.

Underretningen ledsages af en gennemførelsesplan med en redegørelse for de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overensstemmelse med målene inden den nye frist. Planen skal også indeholde en detaljeret tidsplan for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger og en vurdering af deres forventede virkninger.

4. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2024 det i stk. 2, litra d), omhandlede mål med henblik på at skærpe det og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme. Med henblik herpå sendes Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et forslag."

f) Stk. 5 udgår.

11) Som artikel 11a indsættes:

"Artikel 11a

Regler for beregning af, om målene i artikel 11 er opfyldt

"1. Med henblik på beregning af, om målene i artikel 11, stk. 2, litra c) og d), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, gælder følgende:

a) Ved vægten af det genanvendte kommunale affald forstås vægten af det affald, der tilføres den endelige genanvendelsesproces

b) Ved vægten af det kommunale affald, der er forberedt med henblik på genbrug, forstås vægten af det kommunale affald, der er nyttiggjort eller indsamlet af en anerkendt operatør inden for forberedelse med henblik på genbrug og har gennemgået enhver nødvendig kontrol, rengøring og reparation, således at det kan genbruges uden yderligere sortering eller forbehandling

c) Medlemsstaterne kan medtage produkter og komponenter, der er forberedt med henblik på genbrug af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug eller anerkendte pant- og retursystemer. I forbindelse med beregning af den justerede procentdel for kommunalt affald, der er forberedt med henblik på genbrug eller er genanvendt, under hensyntagen til vægten af de produkter og komponenter, der er forberedt med henblik på genbrug, anvender medlemsstaterne verificerede data fra operatørerne og gør brug af den formel, der er anført i bilag VI.

2. Med henblik på at sikre harmoniserede betingelser for anvendelse af stk. 1, litra b) og c), i bilag VI vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at fastsætte kvalitative og driftsmæssige minimumskrav for bestemmelsen af anerkendte operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og anerkendte pant- og retursystemer, herunder specifikke regler for indsamling, kontrol og rapportering af data.

3. Uanset stk. 1 kan vægten af outputtet fra enhver sorteringsoperation rapporteres som vægten af det genanvendte kommunale affald, forudsat at:

a) dette outputaffald sendes i en endelig genanvendelsesproces

b) vægten af materialer eller stoffer, der ikke gennemgår en endelig genanvendelsesproces, og som bortskaffes eller anvendes med henblik på energiudnyttelse, forbliver under 10 % af den samlede vægt, der skal rapporteres som genanvendt.

4. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af kommunalt affald for at sikre, at betingelserne i stk. 3, litra a) og b), opfyldes. Systemet kan bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, af tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald eller enhver tilsvarende foranstaltning for at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt affald.

5. Med henblik på beregningen af hvorvidt målene i artikel 11, stk. 2, litra c) og d), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne den genanvendelse af metaller, der finder sted i forbindelse med forbrænding, i forhold til den andel af kommunalt affald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskrav.

6. For at sikre harmoniserede betingelser for anvendelsen af stk. 5 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at fastlægge en fælles metode til beregning af vægten af metaller, der er blevet

genanvendt i forbindelse med forbrænding, herunder kvalitetskrav til genanvendte metaller.

7. Affald, der sendes til en anden medlemsstat til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller opfyldning i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.

8. Affald, der eksporteres fra Unionen til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet, hvis kravene i stk. 4 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at overførslen af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af affaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der svarer til kravene i den relevante EU-miljølovgivning."

12) Følgende indsættes som artikel 11b:

"Artikel 11b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur en rapport om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, litra c) og d), og artikel 11, stk. 3, senest tre år før den frist, der er fastsat i disse bestemmelser.

2. Rapporterne i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene rettidigt, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater."

13) Artikel 22 affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer særskilt indsamling af bioaffald, hvor det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt og relevant, for at opfylde de relevante kvalitetsnormer for kompost og nå de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, litra a), c) og d), og artikel 11, stk. 3.

De træffer, når det er relevant, foranstaltninger i henhold til artikel 4 og 13 for at fremme følgende:

- a) genanvendelse, herunder kompostering og bioforgasning af bioaffald
- b) behandling af bioaffald, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau
- c) anvendelse af miljøforsvarlige materialer, som er fremstillet af bioaffald."

14) I artikel 26 tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne kan undtage de kompetente myndigheder fra kravet om at føre et register over anlæg eller virksomheder, der indsamler eller transporterer mængder af ikkefarligt affald, der ikke overstiger 20 ton årligt.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at tilpasse tærsklerne for mængder af ikkefarligt affald."

15) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på fastsættelse af tekniske minimumsstandarder for behandling, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på fastsættelse af de minimumsstandarder for aktiviteter, der kræver en registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at hindre forstyrrelse på det indre marked."

16) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) affattes således:

"b) eksisterende indsamlingsordninger og større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald, affald, der indeholder betydelige mængder af råstoffer, som er af stor betydning for økonomien i Unionen, og hvis forsyning er præget af stor risiko, og affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig fællesskabslovgivning"

ii) Følgende indsættes som litra f):

"f) foranstaltninger til at bekæmpe alle former for henkastning af affald og til at rydde op efter alle typer affald."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 14 i direktiv 94/62/EF, målene i artikel 11, stk. 2 og 3, i dette direktiv og kravene i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF."

17) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"1. Medlemsstaterne udarbejder affaldsforebyggelsesprogrammer, der fastsætter affaldsforebyggelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 1, 4 og 9."

b) Stk. 3 og 4 udgår

18) Artikel 33, stk. 2, affattes således:

"2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge formatet for underretning om vedtagelsen af og væsentlige ændringer i disse planer og programmer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 39, stk. 2."

19) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Anlæg og virksomheder som nævnt i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervsmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse

med farligt affald, fører et kronologisk register over mængde, art og oprindelse samt, når det er relevant, bestemmelsessted, indsamlingshyppighed, transportmåde og påtænkt behandlingsmetode for affaldet. De stiller disse data til rådighed for de kompetente myndigheder gennem det eller de elektroniske registre, der oprettes i henhold til stk. 4."

b) Følgende indsættes som stk. 4 og 5:

"4. Medlemsstaterne opretter et elektronisk register eller koordinerede registre til registrering af data om farligt affald, som omhandlet i stk. 1, der dækker hele den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaterne opretter sådanne registre for andre affaldsstrømme, navnlig de affaldsstrømme, for hvilke der er fastsat mål i EU-lovgivningen. Medlemsstaterne anvender de data om affald, der rapporteres af industrivirksomheder i det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006(*)).

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumsbetingelser for driften af sådanne registre. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 39, stk. 2.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1)."

20) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde ukontrolleret bortskaffelse, dumpning og ukontrolleret håndtering af affald, herunder henkastning af affald."

21) Artikel 37 affattes således:

"Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a) til d), og artikel 11, stk. 3, til Kommissionen. Disse data rapporteres elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det år, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 6. Den første rapport skal dække perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020.

2. Medlemsstaterne rapporterer hvert andet år deres data vedrørende gennemførelsen af artikel 9, stk. 4, til Kommissionen. Disse data rapporteres elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det år, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 6. Den første rapport skal dække perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2021.

3. Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra b), er overholdt, rapporteres den mængde af affald, der er anvendt til opfyldningsoperationer, separat fra den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendelse. Omforarbejdning af affald til materialer til brug ved opfyldningsoperationer rapporteres som opfyldning.

4. Data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 11a, stk. 4.

5. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i henhold til denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. Rapporten skal omfatte en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes hvert tredje år.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapportering af data i henhold til stk. 1 og 2 og for rapportering af opfyldningsoperationer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 39, stk. 2."

22) Artikel 38 affattes således:

"1. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af definitionerne af nyttiggørelse og bortskaffelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 38a for at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, punkt R1. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold som f.eks. streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i artikel 349, tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at ændre bilag I til V i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til i henhold til artikel 38a at vedtage delegerede retsakter, som kræves for at ændre bilag VI."

23) Følgende indsættes som artikel 38a:

"Artikel 38a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 11a, stk. 2, artikel 11a, stk. 6, artikel 26, artikel 27, stk. 1, artikel 27, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 2, og artikel 38, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [indsæt datoen for dette direktivs ikrafttræden].

3. Den i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 11a, stk. 2, artikel 11a, stk. 6, artikel 26, artikel 27, stk. 1, artikel 27, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 2, og artikel 38, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til

ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 11a, stk. 2, artikel 11a, stk. 6, artikel 26, artikel 27, stk. 1, artikel 27, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 2, og artikel 38, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

24) Artikel 39 affattes således:

"Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011(*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

25) Bilag VI tilføjes som angivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*indsæt dato atten måneder efter direktivets ikrafttrædelse*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand